

Energistyrelsen

Høringsnotat vedrørende høring om udkast til bekendtgørelse om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder

Kontor/afdeling
Center for Systemanalyse,
Energieffektivitet og Global
Rådgivning

Dato
14. maj 2018

J nr. 2018-1643

PLJ/MBR/ETE/MAW

Energistyrelsen har afholdt høring om udkast til bekendtgørelse om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder. Høringen blev afholdt fra den 4. til 24. april 2018 og har været offentliggjort på høringsportalen.

Høringen vedrørte primært udmøntning af regler om samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser i lovforslag L165, som blev fremsat den 28. februar 2018. Desuden var der foretaget mindre rettelser af ikke-væsentlig karakter og sproglige præciseringer.

Energistyrelsen har modtaget hørings svar fra:

Dansk Energi (DE), Dansk Gas Distribution (DGD), NGF Nature Energy (NGF), Dansk Fjernvarme (DFJ), Datatilsynet, Energitilsynet (SET) HMN Naturgas A/S (HMN) og Erhvervsministeriet.

Energistyrelsen har modtaget hørings svar uden kommentarer fra:

CO-Industri, Dansk Byggeri, Dansk Industri (DI), Danske Regioner, Fiskeristyrelsen, Kommunernes Landsforening, Justitsministeriet, Styrelsen for Forskning og Uddannelse, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Dansk Arbejdsgiverforening (DA) og FSR Danske Revisorer.

Udover de kommentarer, som er sammenfattet i dette høringsnotat, indeholder hørings svarene en række mere tekniske og redaktionelle kommentarer til bekendtgørelsesudkastet. Disse kommentarer vil blive indarbejdet i bekendtgørelsen i relevant omfang og vil ikke blive kommenteret i høringsnotatet. Bekendtgørelsen vil herudover indeholde en række mindre ændringer af lovteknisk karakter. Kommentarer af generel politisk karakter indgår ikke i høringsnotatet.

Nedenfor redegøres for hørings svar om ændringer i bekendtgørelsen. Derefter redegøres for øvrige centrale kommentarer. Der henvises i øvrigt til indholdet i de fremsendte hørings svar, som kan findes på høringsportalen.

Energistirelsens bemærkninger til hørings svarene er anført i kursiv i nedenstående.

Energistyrelsen

Amaliegade 44
1256 København K

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

1. Kommentarer til hørings svar om ændringer i bekendtgørelsen

1.a. Samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser, jf. § 13

DGD, NGF og HMN anfører i et samlet hørings svar, vedrørende § 13, stk. 1, at Energistyrelsen bør overveje, om samkøring af de nævnte data bør være en myndighedsopgave forstået på den måde, at de forpligtede net- og distributionsselskaber leverer de krævede data i det besluttede format og omfang, og at det derefter bør være Energistyrelsen, der skal indgå aftale med en databehandler for selve samkøringsopgaven. Høringsparterne finder, at det på basis af samkøringsresultatet herefter ville være de forpligtede selskabers ansvar at sikre, at de nødvendige tiltag efterfølgende iværksættes.

Til bekendtgørelsesudkastets § 13, stk. 2, bemærker ovennævnte høringsparter, at omfanget af oplysninger, der tænkes at skulle indgå i samkøringen, er væsentligt udvidet i forhold til beslutning på mødet i Teknisk Arbejdsgruppe (TAG) i juni 2017.

Energistyrelsen kan til § 13, stk. 1, bemærke, at det i Energispareaftalen fra 2016 er aftalt, at samarbejdsorganerne som led i deres egenkontrol og kvalitetssikring gennemfører en årlig samkøring af alle sager på tværs af alle brancher. Som udmøntning heraf etableres en hjemmel til at pålægge selskaberne at gennemføre samkøring i lovgrundlaget, som træder i kraft 1. juli 2018. Af lovforslag nr. L165 fremgår det i overensstemmelse med Energispareaftalen, at samkøringen skal gennemføres af net- og distributionsselskaberne. Energistyrelsen er derfor forpligtet til at indarbejde denne model i bekendtgørelsen, hvor net- og distributionsselskaberne forpligtes til at sikre samkøringen. Forslaget imødekommes derfor ikke.

Med hensyn til bemærkningerne til § 13, stk. 2, har Energistyrelsen taget net- og distributionsselskabernes bemærkninger vedrørende sammenhængen mellem de foreslåede krav i bekendtgørelsen og det skema, der er vedtaget i TAG i juni 2017 til efterretning. Energistyrelsen tilpasser stk. 2 således, at litra a) fastholdes, da angivelsen af CVR-nummer udgør en entydig identifikation i forbindelse med samkøring. Under litra b) vil kravet om navnet på slutbrugeren kunne udgå, da det er installationsadressen, der er den væsentlige for samkøring i forhold til dobbelttællingen. Energistyrelsen finder, at data om aktørerne, jf. litra c), ikke er påkrævede, da de ikke er "ejere" af energispareindsatsen. Energistyrelsen er derudover enig med høringsparterne i, at litra d), som kræver en verbal beskrivelse af energispareprojektet, ikke egner sig til en elektronisk samkøring, men kan være nødvendig at indhente i en anden runde, såfremt samkøringen har vist, at der har været dobbelttællinger. Litra d) kan derfor udgå som datakrav til samkøringen. Kravet i litra e) om oplysning om størrelsen af energibesparelser målt i MWh skønnes ikke at være nødvendigt, da besparelser kan være opgjort forskelligt, og oplysningen herom derfor ikke bidrager til afdækning af dobbelttællinger. En indsnævring af omfanget

af data, der skal indgå i samkøringen vil også være i overensstemmelse med princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Dansk Fjernvarme (DFJ) finder som de ovennævnte organisationer, at samkøringen er en myndighedsopgave, der kan sidestilles med de øvrige kontrolfunktioner af energispareordningen. Der henvises bl.a. til, at der har været og er stor kritik af energispareindsatsen, herunder at kontrollen har været utilstrækkelig. Der henvises desuden til, at der kunne opstå kritik og habilitetsmæssige problemer ved at lade energiselskaberne stå for samkøringen.

DFJ peger desuden på, at man ikke ønsker at agere myndighed og skulle træffe afgørelse om at korrigere indberetninger ved evt. dobbeltindberetninger.

DFJ nævner, at samkøringen bør være enkel og valid, herunder at tekstuelle beskrivelser bør undgås med henblik på håndteringen af datasorteringen. Til dette brug henviser DFJ til det skema, der er udarbejdet af TAG

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt samkøringen er en myndighedsopgave, henvises til bemærkningerne ovenfor.

Til bemærkningen om, at man ikke ønsker at agere myndighed og skulle træffe afgørelse om at korrigere indberetninger ved evt. dobbeltindberetninger, kan Energistyrelsen henvise til, at der ikke skal træffes myndighedsafgørelser, da energibesparelsen jf. energispareaftalen skal tilskrives det energiselskab, der først har indgået aftale med kunden om overdragelse af retten. Der er således ikke tale om en vurdering, hvorfor bemærkningen ikke imødekommes

Til bemærkningerne om de data, der skal indgå i samkøringen, dvs. bekendtgørelsesudkastets § 13, stk. 2, kan der henvises til bemærkningerne ovenfor.

DE anfører, at Energifaftparkerterne indvilligede i at gennemføre en kontrol af dobbelttællinger, men at Energistyrelsen i mellemtiden har fået tilført ressourcer og at Rigsrevisionen i deres beretning har peget på behovet for en klar ansvarsfordeling.

DE beder endvidere Energistyrelsen bekræfte, at § 13, der forpligter net- og distributionsvirksomhederne til at sikre samkøring, ikke pålægger samarbejdsorganisationerne en forpligtelse til at ligge inde med de (person-)data, der samkøres.

DE gør samtidig opmærksom på, at der i TAG er udarbejdet et skema over, hvilke elementer, der skal indsamles, og stiller spørgsmålstejn ved, hvorfor bekendtgørelsesudkastet ikke afspejler dette.

Endelig peger DE på, at det står uklart, med hvilken hjemmel oliebranchen vil skulle deltage i en kontrol for dobbelttælling.

Fsva. placering af kontrolopgaven kan Energistyrelsen henvise til bemærkningerne ovenfor, og til at tilførsel af ressourcer ikke er sket med henblik på at udføre samkøringsopgaven.

Fsva. en evt. forpligtelse til at ligge inde med persondata kan Energistyrelsen bekræfte, at det er energiselskaberne, der efter lovforslaget er dataansvarlige, og at de skal træffe aftale med én fælles databehandler, som gennemfører samkøringen. Aftalen skal, jf. også lovforslagets almindelige bemærkninger, leve op til databeskyttelsesforordningens art. 28, stk. 3. Da det er energiselskaberne og ikke samarbejdsorganerne, der vil være de direkte dataansvarlige, kan Energistyrelsen bekræfte dette. Dette gælder dog ikke, hvis et samarbejdsorgan efter konkret aftale med de dataansvarlige energiselskaber måtte påtage sig opgaven som databehandler.

Fsva. skema udarbejdet i TAG tager Energistyrelsen bemærkningerne til efterretning og tilpasser datakravene. Der henvises til bemærkningerne ovenfor.

Endelig kan Energistyrelsen henvise til, at Energi- og Olieforum (EOF) ikke kan være forpligtet af bekendtgørelsen, men kun af Energispareaftalen. Der har været en dialog mellem Energistyrelsen og EOF, og EOF arbejder på en løsning, som gør det muligt at gennemføre en samkøring med øvrige brancher for at sikre, at der ikke er sket dobbelttællinger.

1.b. Persondataforordningen, jf. § 4, stk. 3

Datatilsynet anfører, at de går ud fra, at behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af gældende persondatalovgivning, herunder såvel forordning (EU) 2016/679 som national persondatalovgivning.

Energistyrelsen tager til efterretning, at behandlingen af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med såvel EU-lovgivning som national lovgivning og kan bl.a. henvise til, at mængden af data indsnævres bl.a. under henvisning til dataminimeringsprincippet.

DE anfører til bekendtgørelsesudkastets § 4, stk. 3, at der efter persondatalovgivningen opereres med et dobbelt hjemmelskrav, hvorfor det ikke er tilstrækkeligt at have hjemmel (samtykke) til behandling af en personoplysning, samt at behandlingen skal leve op til de generelle regler for databehandling i persondataforordningens artikel 5 samt den kommende databeskyttelseslov § 5. Man ønsker derfor i bekendtgørelsen præciseret, at en identificering af energiforbrug hos en enkelt forbruger kun må offentliggøres eller meddeles, hvis der er taget højde herfor.

Energistyrelsen er enig i, at EU's persondatalovgivning, herunder persondataforordningens artikel 5, gælder. Da forordninger imidlertid efter EU-Traktatens artikel 288 gælder direkte (umiddelbart) i medlemsstaterne, må de som udgangspunkt ikke gentages i den nationale lovgivning, hvorfor en henvisning hertil ikke skal indgå i bekendtgørelsens bestemmelser.

1.c. Dokumentation af virksomheders omkostninger

Energitilsynet (SET) gør opmærksom på, at § 17, stk. 6, bør sondre mellem elnetvirksomheder og naturgasdistributionsvirksomheder. Efter udstedelse af bekendtgørelse om reguleringsregnskaber, som forventes at træde i kraft 1. juli 2018, henviser § 22 ikke længere til elnetvirksomheder. Der bør derfor i forhold til dokumentation henvises til den nye bekendtgørelse, som indeholder indberetningskrav for netvirksomhedernes reguleringsregnskaber.

Energistyrelsen ændrer formuleringen af § 17, stk. 6, således at der henvises til den nye bekendtgørelse om netvirksomheders regnskabsaflæggelse.

1.d. Henvisninger i § 21, stk. 1, gælder nu kun for naturgasdistribution

SET gør opmærksom på, at der i § 21, stk. 1, i stedet for henvisning til §§ 22, 24 og 25, bør henvises til bekendtgørelse om reguleringsregnskaber, for så vidt angår netvirksomheder, da paragrafferne nu kun gælder for naturgasdistribution.

Energistyrelsen ændrer formuleringen af § 21, stk. 1, således at der henvises til den nye bekendtgørelse om netvirksomheders regnskabsaflæggelse.

1.e. Netvirksomheders redegørelse for forhold i § 22

HMN, DGD, NGF anfører, at der synes at mangle bestemmelser om, hvordan netvirksomheder skal redegøre for forhold i § 22.

Energistyrelsen bemærker, at Energitilsynet pr. 1. juli 2018 forventes at udstede regler om netvirksomheders regnskabsforhold, som fastlægger de materielle regler for dem.

1.f. Branchemål, jf. § 23, stk. 1, nr. 2

HMN, DGD, NGF anfører, at der mangler formulering af, hvilke forhold, der er gældende for naturgasdistributionselskaber.

Energistyrelsen har tilrettet bestemmelsen i § 23, stk. 1, nr. 2, i overensstemmelse med bemærkningerne.

1.g. Andel af energisparebranchens mål, jf. § 23, stk. 1, nr. 3

HMN, DGD, NGF anfører, at såfremt gasvirksomheder er identisk med naturgasdistributionselskaber, er der ikke tale om at den enkelte virksomhed har en andel af branchens energisparemål, da de tre naturgasdistributionselskaber hver især er aftalepart med individuelle selskabsmål.

Energistyrelsen har tilrettet bestemmelsen i § 23, stk. 1, nr. 3, i overensstemmelse med bemærkningerne.

1.h. Omkostningseffektivitet, jf. § 32, stk. 1

DE anfører, at den nye formulering om, at Energistyrelsen kan anmode net- og distributionsvirksomheder med omkostninger, der ligger blandt de højeste, redegøre for, hvordan de har sikret en forbedret omkostningseffektivitet, er ikke i overensstemmelse med aftalen. Det fremgår af Energispareaftalens pkt. 14.8, at de udtrukne selskaber blot skal kunne dokumentere, at de har handlet så omkostningseffektivt som muligt.

Energistyrelsen er enig i betragtningen og sletter denne ændring.

2. Kommentarer til øvrige høringssvar

2.a. Definition af Energispareaftalen, jf. § 2, stk. 1, nr. 11

DE foreslår, at henvisning til Energispareaftalen i § 2, stk. 1, nr. 11, ændres til at henvise til en revideret version.

Energistyrelsen er enig i denne betragtning og vil tilføje ordene: "med senere ændringer" i bestemmelsen.

2.b. Indberetning af ændringer til allerede foretagne indberetninger af energibesparelser, jf. § 6, stk. 6

DGD, NGF, HMN, DFJ og DE anfører, at § 6, stk. 6, har et væsentlig større omfang end det omfang af indberetning af korrektioner, som er aftalt i TAG. Bemærkningen har endvidere betydning for § 31, stk. 3, jf. nedenfor.

Energistyrelsen er enig i denne betragtning og vil lade anden sætning i § 6, stk. 6, udgå med henblik på at skabe overensstemmelse med kravene i korrektionsindberetningsskema 1.A.

2.c. Kvalitetssikringssystemet, jf. § 19, stk. 3

HMN, DGD, NGF, DFJ og DE anfører, der ikke er overensstemmelse mellem bekendtgørelse og aftalens pkt. 12.2.1. Bestemmelsen angiver, at det omfatter dokumentation af virksomhedens omkostninger til besparelser, og pkt. 12.2.1 angiver, at der skal ske en opgørelse og indberetning af omkostninger. Aftalen ønskes afspejlet i bekendtgørelsen.

SET har efter energisparebekendtgørelsen ansvar for at føre tilsyn med selskabernes indrapporterede omkostninger ved energispareindsatsen. Energistyrelsen vil tage initiativ til at drøfte med SET, om bestemmelsens ordlyd er tilstrækkelig præcis. På baggrund af drøftelserne kan bestemmelsen evt. præciseres ved en senere revision.

2.d. Omkostningseffektivitet, jf. § 32, stk. 2

DE ønsker at påpege, at formuleringerne ikke er i overensstemmelse med Energispareaftalen. Ifølge aftalen kan Energistyrelsen indgå aftale med de berørte selskaber om den fremadrettede indsats - ikke den bagudrettede. Det bør afspejles i bestemmelsen.

SET har efter energisparebekendtgørelsen ansvar for at føre tilsyn med selskabernes indrapporterede omkostninger ved energispareindsatsen. Energistyrelsen vil tage initiativ til at drøfte med SET, om bestemmelsens ordlyd er tilstrækkelig præcis. På baggrund af drøftelserne kan bestemmelsen evt. præciseres ved en senere revision.

2.e. Mulighed for dækning af omkostning, jf. § 35, stk. 2

DE påpeger, at det af bestemmelsen ikke fremgår entydigt, at det udelukkende er omkostninger til besparelser, der ikke er omfattet af ordningen, og som net- og distributionsvirksomhederne ikke kan medregne omkostninger til besparelser. Særligt kan det give anledning til unødigt forvirring, når det i § 35, stk. 2, nr. 1, fremgår, at muligheden for dækning af net- og distributionsvirksomhedernes omkostninger til realiserede besparelser bortfalder, hvis der er medtaget omkostninger til aktivitet, som Energistyrelsen har truffet afgørelse om at afvise efter § 33, stk. 2. DE konstaterer, at virksomheder må medregne årets afholdte omkostninger til energispareprojekter, som er underkendte af Energistyrelsen i henhold til grundprincipperne i Energispareaftalen pkt. 14.1.1 samt indeværende bekendtgørelses § 17, stk. 4, nr. 2. DE finder derfor formuleringen i § 35, stk. 2, nr. 1, uhensigtsmæssig og finder, at reglerne bør afspejle principperne i aftalen.

Energistyrelsen kan oplyse, at § 35, stk. 2, samt tilhørende nr. 1 skal forstås således, at hvis Energistyrelsen træffer afgørelse om, at en energibesparelse ikke kan medtælles i energispareordningen, kan SET vurdere de omkostninger, der har væ-

ret forbundet med energibesparelsen for at sikre, at reglerne for hvilke omkostninger, der kan medtælles i ordningen, er overholdt.

SET har efter energisparebekendtgørelsen ansvar for at føre tilsyn med selskabernes indrapporterede omkostninger ved energispareindsatsen. Energistyrelsen vil tage initiativ til at drøfte med SET, om bestemmelsens ordlyd er tilstrækkelig præcis. På baggrund af drøftelserne kan bestemmelsen evt. præciseres ved en senere revision.

2.d. Bilag til bekendtgørelse

DE foreslår at vedlægge Energispareaftalen af 16. december 2016 som bilag til bekendtgørelsen.

Energistyrelsen finder ikke, at der er hjemmel til at medtage Energispareaftalen som et bilag til bekendtgørelsen, da Energispareaftalen beror på en frivillig aftale indgået mellem aftaleparterne, hvorimod bekendtgørelsen gælder for alle og er en del af lovgivningen. Forslaget imødekommes derfor ikke.

2.e. Regler i kapitel 6 og gyldighed for el-netselskaberne

DE anfører, at reglerne i kapitel 6 kun omfatter el-netselskaberne i et vist omfang, idet Energitilsynet ved elforsyningslovens § 69 b, stk. 3, har fået bemyndigelse til at fastsætte en række regler for netselskaberne. DE anfægter det fornuftige i at adskille regelsæt for Energispareaftalens parter, da det giver en usikkerhed og eventuel forskelsbehandling.

Energistyrelsen vil tage initiativ til at indgå i dialog med SET og DE med henblik på at afklare eventuelle problemstillinger, og med henblik på en eventuel revision.

2.f. Markedsmæssighed

DFJ anfører bl.a., at vurdering af markedsmæssighed i forbindelse med Energiselskabernes Energispareindsats, kun har relevans for handel med energibesparelser mellem koncerninternt forbundne selskaber.

Energistyrelsen vil orientere SET herom, da spørgsmål om markedsmæssighed ligger under SET.